

РЕШЕНИЕ

№ 1041

гр. София, 09.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ЧЖ-І-Б, в закрито заседание на девети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Мариана Христова

Членове: Радост Бошнакова
Даниела Св. Христова

като разглежда докладваното от Радост Бошнакова Въззивно гражданско дело № 20221100500193 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 435 – 438 от ГПК.

Образувано е по жалби на длъжника С.О. срещу постановления от 03.11.2021 г. и 25.11.2021 г. на ЧСИ Г.Н. с рег. № 858 и с район на действие СГС, с което е отказано да бъдат отменени, респ. намалени разноските за адвокатското възнаграждение на вискателя по изп. дело № 238/2021 г. на сумата от 200 лева и за пропорционалната такса по т. 26 от Тарифата към ЗЧСИ.

В жалбите се твърди, че искането на вискателя за разноски за адвокатско възнаграждение е неоснователно поради **липса** на доказателства същите да са заплатени от него и поради прекомерност на претендирания размер, предвид фактическата и правна сложност на изпълнението и липсата на необходимост от предприемане на действия по принудително изпълнение от представителя на вискателя за удовлетворяване на вземането на последния. Навежда и възражения за неправилно определяне на пропорционалната такса в нарушение на т. 27а от Тарифата към ЗЧСИ и върху разноски по изпълнението, върху които същата не се дължи. Искане се обезсилване на постановленията поради липсата на компетентност на съдебния изпълнител да се произнесе по разноските след постъпила жалба, а при евентуалност - отмяна на обжалваното действие на съдебния изпълнител. Претендира разноски.

Вискателят С.И.П. е подал възражения по жалбите, навеждайки че последните са недопустими, а при евентуалност – неоснователни, като в мотивите си по чл. 436, ал. 3 от ГПК - съдебният изпълнител също заявява становище за тяхната неоснователност.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и

съобразно чл. 12 от ГПК във връзка с наведените в жалбите пороци на обжалваното действие, възраженията по нея и мотивите на съдебния изпълнител, намира за установено следното:

Производството по изп. дело № 238/2021 г. по описа на ЧСИ Г.Н. и с район на действие СГС е образувано по молба от 15.10.2021 г. на вискателя С..И.П. по изпълнителен лист от 28.09.2021 г., издаден въз основа на влязъл в сила съдебен акт по гр. дело № 927/1998 г. на СРС, за заплащане от длъжника С.О. на вискателя С..И.П. на сумата от 7296.56 лева за уравниение на дела й в делбената маса.

Молбата на вискателя С..И.П. е подадена чрез процесуален представител – **адв. В. В.**, като с нея е поискано налагане на запор върху банкови сметки на длъжника. Направено е също искане за събиране в изпълнителното производство и на адвокатско възнаграждение от 700 лева. Към молбата не е приложен договор за правна защита и съдействие или друг документ за уговорено между страната по изпълнението и адвоката възнаграждение, а само пълномощно от 14.10.2021 г. за учредената на последния представителна власт за изпълнителното производство. Липсват разписки и нареждания за изплатено адвокатско възнаграждение от вискателя по принудителното изпълнение в посочения в молбата размер.

На 18.10.2021 г. съдебният изпълнител е изпратил покана за доброволно изпълнение до длъжника, връчена на последния на 22.10.2021 г., в която са посочени от общата за заплащане сума от 0842.22 лева и сумите 700 лева – разноски по изпълнителното дело, и 845.66 лева – такси по Тарифата към ЗЧСИ към 01.11.2021 г. Длъжникът е направил възражение на 28.10.2021 г. за прекомерност на възложеното му адвокатско възнаграждение и е поискал от съдебния изпълнител същите да бъдат намалени в минималния размер от 200 лева по Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

След становище на вискателя с постановление от 03.11.2021 г. във връзка с така направеното от длъжника възражение съдебният изпълнител е намалил възложените му по изпълнителното производство разноски за адвокатско възнаграждение на сумата от 547.40 лева – 200 лева и 347.40 лева по чл. 10, т. 1 и 2 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Постановлението след връчването му на 11 ноември 2021 г. е обжалвано от длъжника поради липса на доказателства за реално сторени разноски и прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение и неправилно определяне на пропорционалната такса. При администриране на подадената на 22.11.2021 г. жалба от съдебния изпълнител до последния е постъпило изявление от вискателя за оттегляне на искането му за събиране на разноски по изпълнението за адвокатско възнаграждение над сумата от 200 лева, по което съдебният изпълнител се произнесъл с постановление от 25.11.2021 г., като е намалил същите на сумата от 200 лева. Последното постановление е връчено на длъжника на 02.12.2021 г.

При произнасяне по разноските и след постъпване на сумата, за принудителното събиране на която е образувано изпълнителното производство, съдебният изпълнител е

изготвил и сметка от 09.11.2021 г. и за таксата по т. 26 от Тарифата към ЗЧСИ. В нея като материален интерес за определянето на пропорционалната такса е посочил единствено сумата за вземането по изпълнителния лист – 7296.56 лева.

При така установените факти съдът намира от правна страна следното:

Жалбите от 22.11.2021 г. и 10.12.2021 г. са подадени в срока по чл. 436, ал. 1 от ГПК, видно от съобщенията за връчване на обжалваните постановления. Същите са допустими – насочени са срещу подлежащ на обжалване съгласно чл. 435, ал. 2, т. 7 от ГПК акт на съдебния изпълнител, а именно – разноски по изпълнението.

Разгледани по същество жалбите се явяват и частично ОСНОВАТЕЛНИ.

Неоснователни са доводите на жалбоподателя за недопустимост на обжалваните постановления. Съгласно установените в процесуалния закон правила окръжният съд упражнява контрол за законосъобразност на действията на съдебния изпълнител, но не изема правомощията му, респ. компетентността му, включително когато се касае за искания по чл. 78, ал. 5 от ГПК и за неговото десезиране по чл. 6 и чл. 433, ал. 1, т. 2 от ГПК в частта му за разноските. При искане за намаляване на разноски поради прекомерност, респ. при десезиране на съдебния изпълнител за отправено до него искане от вискателя, тези процесуални разпоредби имат за адресат правоприлагащия орган, пред който е висящо съответното производство, който в случая за тях не е съдът, а съдебният изпълнител, поради което произнасянето от последният по тези искания няма за последица недопустимост на постановленията поради липсата на възложена на съдебния изпълнител от закона компетентност.

Отговорността за разноските по изпълнителното производство се урежда по правилата на чл. 79 от ГПК, чл. 78 – 84 от ЗЧСИ и Тарифата за таксите и разноските към ЗЧСИ (ТТРЗЧСИ). Съгласно чл. 78 от ЗЧСИ такси по изпълнението се събират за извършване на изпълнителни действия и за извършването на други действия, като размерът и видът на разноските по изпълнението се определят с тарифа на МС по предложение на министъра на правосъдието след съгласуване с камарата. За събиране на таксите по изпълнението се изготвя сметка в два или повече еднообразни екземпляра, подписани от частния съдебен изпълнител, единият от които се връчва на задълженото лице – арг. от чл. 79 от ЗЧСИ. Обикновените такси се събират само за действия, изрично посочени в Тарифата, а пропорционалните такси се събират в процент според материалния интерес - чл. 82 и 83 от ЗЧСИ.

Длъжникът съгласно чл. 79 от ГПК не отговаря за разноските в изпълнителното производство само в три случая. Когато не е дал повод за предявяване на изпълнителния лист, защото е платил дълга си преди това, респ. при прекратяване на изпълнението на друго основание по чл. 433 от ГПК, когато изпълнителните действия бъдат изоставени от вискателя или отменени от съда или когато разноските, направени от вискателя са за изпълнителни способи, които не са приложени.

В разглеждания случай обаче не са налице реално извършени от вискателя разноски

за адвокатско възнаграждение, а длъжникът по арт. от 79, ал. 2 от ГПК може да понесе разноси по изпълнението, които не са платени, респ. внесени от вискателя, само в случаите, когато те са за такси по изпълнението, каквито разноските за адвокатско възнаграждение несъмнено не са. Представеното към молбата по чл. 426, ал. 1 от ГПК за образуване на изпълнителното производство пълномощно не само не удостоверя плащането на адвокатско възнаграждение в претендирания в нея размер, а и изобщо уговарянето на адвокатско възнаграждение за образуване и защита и съдействие по принудителното изпълнение между вискателя Славка Петкова и довереника – адв. В. В.. Липсата на доказателства за уговорено и заплатено от вискателя адвокатско възнаграждение по изпълнението изключва възможността за възлагане в тежест на длъжника на разноси за него в изпълнителното производство.

Ето защо, обжалваните постановления, като актове за разноските по изпълнението, с които по правни последици е отказана отмяна на възложените на длъжника разноси за адвокатско възнаграждение, последно намалени с постановлението от 25.11.2021 г. на сумата от 200 лева, следва да бъдат отменени.

Пропорционална такса по т. 26 от Тарифата към ЗЧСИ обаче е определена от съдебния изпълнител върху паричното вземане по изпълнителния лист, но не и върху възложените от него на длъжника разноси за адвокатско възнаграждение, поради което разноските за тази такса не следва да бъдат намалявани.

С оглед константната практика на ВКС за недължимост на разноси при разглеждане на спор за разноските по производството, какъвто е разглежданият, такива не следва да бъдат присъждани на жалбоподателя.

По изложените съображения Софийски градски съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалби от 22.11.2021 г. и 10.12.2021 г. на С.О., с адрес: гр. София, ул. *****, постановления от 03.11.2021 г. и 25.11.2021 г. по изп. дело № 238/2021 г. по описа на ЧСИ Г.Н. с рег. № 858 и с район на действие Софийски градски съд, с които е отказана отмяна на възложените й разноси по принудителното изпълнение на С..И.П. за адвокатско възнаграждение, само чрез намаляването им, последно извършено с постановление от 25.11.2021 г. на съдебния изпълнител на 200 лева, като **ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ** жалбите в частта им за пропорционалната такса по т. 26 от Тарифата към ЗЧСИ.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____